

ISSN 1642-6045

Miesięcznik Parafii MB Królowej Polski

GŁOS

Arki Pana

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

Kraków-Bieńczyce

MARZEC 2024

Rok/XXIX Nr 03 (464)

**PRZED TAK WIELKIM
SAKRAMENTEM...**

KALENDARZ LITURGICZNY - MARZEC 2024 R.

4. ŚW. KAZIMIERZA, królewicza
8. Świętych męczennic Perpetuy i Felicyty
9. Św. Jana Bożego, zakonnika
10. Św. Franciszki Rzymianki, zakonnicy
15. Św. Klemensa Marii Hofbauera, prezbitera
17. Św. Patryka, biskupa
18. Św. Cyryla Jerozolimskiego, biskupa i doktora Kościoła
19. ŚW. JÓZEFA, OBLUBIENCA NAJSW. MARYI PANNY

23. Św. Turybiusza z Mogrovejo, biskupa
24. NIEDZIELA PALMOWA
25. ZWIASTOWANIE PAŃSKIE
28. WIELKI CZWARTEK
29. WIELKI PIĄTEK
30. WIELKA SOBOTA
31. WIELKANOC (Zmiana czasu na letni)

TRIDUUM PASCHALNE

JESTEM Z WAMI!

Wydarzeniem Triduum Paschalnego 2024 r. będzie Wielki Czwartek, bowiem w tym dniu podczas Mszy świętej Krzyżma w Sanktuarium św. Jana Pawła II na krakowskich Białych Morzach zainaugurowany zostanie Kongres Eucharystyczny Archidiecezji Krakowskiej pod hasłem „Jestem z wami”, który potrwa do 15 czerwca br.

Wielki Czwartek w liturgii Kościoła katolickiego jest obchodzony jako pamiątka ustanowienia sakramentów kapłaństwa i Eucharystii podczas Ostatniej Wieczerzy. W kościołach katedralnych odprawiana jest wtedy uroczysta Msza święta sprawowana w godzinach porannych przez biskupa diecezjalnego wraz z prezbiterami. Nazywana jest ona Mszą Krzyżma, ponieważ podczas niej poświęcane są nowe oleje przeznaczone do namaszczeń: podczas chrztu, bierzmowania, sakramentu kapłaństwa oraz przy namaszczeniu chorych. W trakcie tej Mszy św. odbywa się odnowienie przyrzeczeń kapłańskich.

W kościołach parafialnych odprawiana jest wieczorem tylko jedna uroczysta Msza św. Wieczerzy Pańskiej, która rozpoczyna Triduum Paschalne. Liturgia Wielkiego Czwartku jest pełna niezwykłych symboli. Jednym z najbardziej znanych jest tzw. Mandatum - obrzęd obmycia nóg, który przypomina nam o geście Jezusa wobec dwunastu Apostołów, a wskazuje na służebny charakter kapłaństwa i jest symbolem pokornej miłości. Wierni dziękują swoim duszpasterzom za ich poświęcenie i posługę wręczając koncelebrującym kapłanom czerwone róże. Podczas śpiewu Chwała na wysokości biją wszystkie dzwony. Po zakończeniu śpiewu dzwony i organy milkną aż do nocnej Mszy św. Wigilii Paschalnej, a zastępują je kołatki. Ten moment to początek wymownej ciszy w Kościele, która ma przypominać zdradę Judasza i uwięzienie Jezusa przez wysłanników Sanhedrynu. Kolejnym symbolem jest przeniesienie Najświętszego Sakramentu do specjalnie przygotowanej Kaplicy Adoracji - tzw. Ciemnicy. Oznacza to czas modlitwy Chrystusa w Ogrójcu, i jego uwięzienie. To właśnie przy Ciemnicy, wierni mogą do

późnych godzin wieczornych adorować Najświętszy Sakrament. Po zakończeniu liturgii obnaża się ołtarz, zdejmując świece, mszał, krzyż i obrus co jest przypomnieniem upokorzenia Jezusa - odarcia Go z szat, tuż przed ukrzyżowaniem. Otwarte, puste tabernakulum oznacza, że Jezusa nie ma w tym miejscu, ale przebywa w zamknięciu i oczekuje na wyrok.

W Wielki Piątek w godzinach popołudniowych sprawowana jest liturgia Męki Pańskiej, która ma przypomnieć cierpienia Jezusa Chrystusa. W tym dniu nie sprawuje się Eucharystii. Szaty liturgiczne, koloru czerwonego, są nie tylko znakiem Chrystusowej krwi i męczeństwa, ale także Jego królewskiej godności oraz miłości do ludzi. Liturgia tego dnia składa się z czterech części. Obrzędy rozpoczynają się liturgią słowa, którą poprzedza procesja wejścia (w zupełnej ciszy). Przed ołtarzem celebrans dokonuje wymownego gestu nazywanego prostracją. Gest ten wyraża upokorzenie wobec śmierci Chrystusa, której przyczyną były nasze grzechy, trudy i cierpienia oraz ból i smutek Kościoła. Opis Męki Pańskiej według świętego Jana Apostoła, który zajmuje naczelną miejsce wśród czytań, podkreśla królewską godność Chrystusa podczas Jego męki. Liturgię słowa wieńczy uroczysta Modlitwa powszechna sięgająca początków chrześcijaństwa.

Drugą i kulminacyjną częścią liturgii jest adoracja Krzyża, która jest wyrazem wdzięczności za trud zbawienia. Po jej zakończeniu swoją głęboką wymowę będzie miał krzyż ustawiony w centrum ołtarza. Od tej chwili aż do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej, przechodząc przed krzyżem przyklęka się tak jak przed Najświętszym Sakramentem. Po komunii ostatnią częścią liturgii jest procesja do Grobu Pańskiego. Tam przechowuje się Najświętszy Sakrament aż do Wigilii Paschalnej oraz dla adoracji przez wiernych. Procesja upodabnia uczestników liturgii do uczniów, którzy ze czcią składali ciało Pana Jezusa w grobie po zdjęciu z krzyża.

Katolicy w tym dniu zobowiązani są do zachowania ścisłego postu jako szczególnej formy pokuty i zadośćuczynienia.

ISSN 1642-6045

Wydawca: Parafia Rzymsko-Katolicka pw. MB Królowej Polski Krakowie – Bieńczycach
Zespół redakcyjny: **Ks. mgr Marek Ślęczka** – asystent kościelny, **Tadeusz A. Janusz** – redaktor naczelny; **Maria Wileńska** – sekretarz redakcji; **Małgorzata Modzelewska**; **Stanisław Malara**; **Tadeusz Palka** – foto; **Adres redakcji:** 31-831 Kraków, ul. Obrońców Krzyża 1; tel. (do parafii) 12 644 06 24; tszunaj@poczta.onet.pl. Koszt wydania jednego egzemplarza gazetki 4 zł.

Nakład 1.000 egz.; Redakcja pracuje bez honorariów; Redakcją „Głosu Arki Pana” można się kontaktować przez skrzynkę pocztowa na drzwiach Redakcji; Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo do skracania tekstów zmiany tytułów oraz nie bierze odpowiedzialności za treść zamieszczonych reklam.

Głos Arki Pana w internecie: www.arkapana.pl/index.php/aktualnosci/glos-arki-pana.html

Dotyczy on wszystkich wiernych między 14. a 60. rokiem życia. Poza dziećmi z postu zwolnione są kobiety w ciąży oraz osoby chore. W czasie triduum wierni korzystają z sakramentu pokuty i często stoją w długich kolejkach do konfesjonału. Duszpasterze zachęcają, żeby wcześniej korzystać ze spowiedzi i nie zostawiać tego na ostatnią chwilę.

Wielka Sobota to dzień żałoby. Od godzin porannych wierni w skupieniu adorują Chrystusa, złożonego jeszcze w grobie. Zgodnie z tradycją, przy Grobie Pańskim czuwają harcerze, ministranci, a także strażacy. Symbolizują oni strażników, którzy pilnowali grobu Jezusa, aby uczniowie nie mogli wykraść jego ciała. Podobnie jak w Wielki Piątek jest dniem bez Eucharystii. Jedyną liturgią sprawowaną w tym dniu jest Liturgia Godzin. Dwoma tematami jakie wyznaczają charakter tego dnia to pogrzeb Jezusa i Jego zstąpienie do piekieł. Wielka Sobota będąc dniem poświęconym śmierci Zbawiciela jest dniem szczególnej ciszy i adoracji Chrystusa spoczywającego w grobie. Z tej racji wiernych zachęca się do nawiedzenia kościoła i adoracji Chrystusa w Najświętszym Sakramencie wystawionym w tzw. Grobie Pańskim oraz do przedłużenia piątkowego postu jako znaku uczczenia śmierci Jezusa. Dzień ten jest zatem dniem pomiędzy śmiercią a Zmartwychwstaniem celebrowanym w Wigilię Paschalną w Niedzielę Zmartwychwstania.

W polskiej tradycji Wielka Sobota łączy się z błogosławieństwem pokarmów wielkanocnych. Swoją symboliką nawiązują one do Zmartwychwstania: chleb – podstawowy pokarm, symbol całego życia człowieka, jego potrzeb; jajko – znak nowego życia; sól – ochrona przed zepsuciem; mięso – pamiątka baranka spożywanego podczas paschy. Błogosławienie pokarmów ma charakter dziękczynienia Bogu za pokarm ale także jest znakiem świętowania Zmartwychwstania w gronie rodzinnym jako przedłużenie udziału w Eucharystii.

Kulminacją celebracji całego Triduum Paschalnego jest Wigilia Paschalna sprawowana jako nocne czuwanie wierzących w oczekiwaniu Zmartwychwstania, stąd powinna być rozpoczęta po zapadnięciu zmroku a zakończona przed świtem niedzieli. Zgodnie z bardzo dawną tradycją ta noc ma być czuwaniem na cześć Pana (Wj 12, 42). Nocna pora Wigilii ma ukazać sens Paschy Chrystusa jako Jego przejścia ze śmierci do życia wyrażonej w celebracji, w przejściu z ciemności do światła.

Pierwszą częścią Wigilii jest liturgia światła zawierająca poświęcenie ognia, zapalenie paschału – znaku Chrystusa Zmartwychwstałego i śpiew Exultet – Orędzia Paschalnego. Kontrast pomiędzy światłem a ciemnością ma tutaj uwidocznić przemianę świata dokonaną przez Zmartwychwstanie co podkreślają słowa kolekty mszalnej w tym dniu: „Boże, Ty sprawiasz, że ta najświętsza noc jaśnieje blaskiem Zmartwychwstania Pańskiego”.

Drugą częścią Wigilii jest sprawowana w tym dniu w sposób uroczysta Liturgia Słowa. Wielość i wybór czytań ukazują

Paschę w perspektywie historycznej. Słowo Boże przeprowadza wierzących przez całą historię zbawienia odsłaniając zbawczy plan Boga dla świata i człowieka od stworzenia świata aż do Zmartwychwstania.

Trzecią częścią Wigilii jest liturgia chrzcielna. Włączona w celebrację Wigilii ma swoje źródło w pierwszych wiekach Chrześcijaństwa, kiedy to właśnie Wigilia Paschy była podstawowym dniem przyjęcia chrztu, daru Ducha Świętego oraz pierwszego udziału w Eucharystii dla katechumenów. Dziś tak samo jest momentem włączenia człowieka w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, a dla już ochrzczonych momentem uroczystego odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych czyli potwierdzenia wiary otrzymanej na chrzcie.

Ostatnią i najważniejszą częścią celebracji Wigilii Paschy jest Eucharystia. Jest ona pierwszą Mszą Zmartwychwstania Pańskiego. Od celebracji Chrystusa oświecającego świat swym Zmartwychwstaniem, przez wspomnienie wydarzeń zbawczych zmierzających do Zmartwychwstania w Słowie Bożym i celebracji Chrztu jako sakramentu wejścia w śmierć i zmartwychwstanie przechodzimy do spotkania Chrystusa Zmartwychwstałego w znakach chleba i wina w Eucharystii.

Zakończeniem Wigilii Paschalnej jest **uroczysta procesja rezurekcyjna**. Ma ona obwieszczać triumf Chrystusa nad śmiercią i jego zwycięstwo nad szatanem. W niektórych parafiach tę część świętuje się jednak podczas wielkanocnego poranka – procesja rezurekcyjna odbywa się przed poranną Mszą św. w niedzielę. Tradycją jest wspólne śniadanie po rezurekcji. Stół świąteczny jest przykryty białym obrusem i udekorowany liśćmi bukszpanu. Na środku stołu stawia się baranka, np. na łączce z rzeżuchy. Rzeżucha to symbol sił vitalnych i rodzącego się życia. W Niedzielę Wielkanocną świętujemy przy zastawionym stole z rodziną, a Wielkanocny Poniedziałek to czas radości, zabawy i śmigus-dyngus. Krakowianie podążają w ten dzień na tradycyjny Emaus – odpust przy kościele Najświętszego Salwatora i klasztorze ss. Norbertanek na Zwierzyńcu.

Oprac. AK

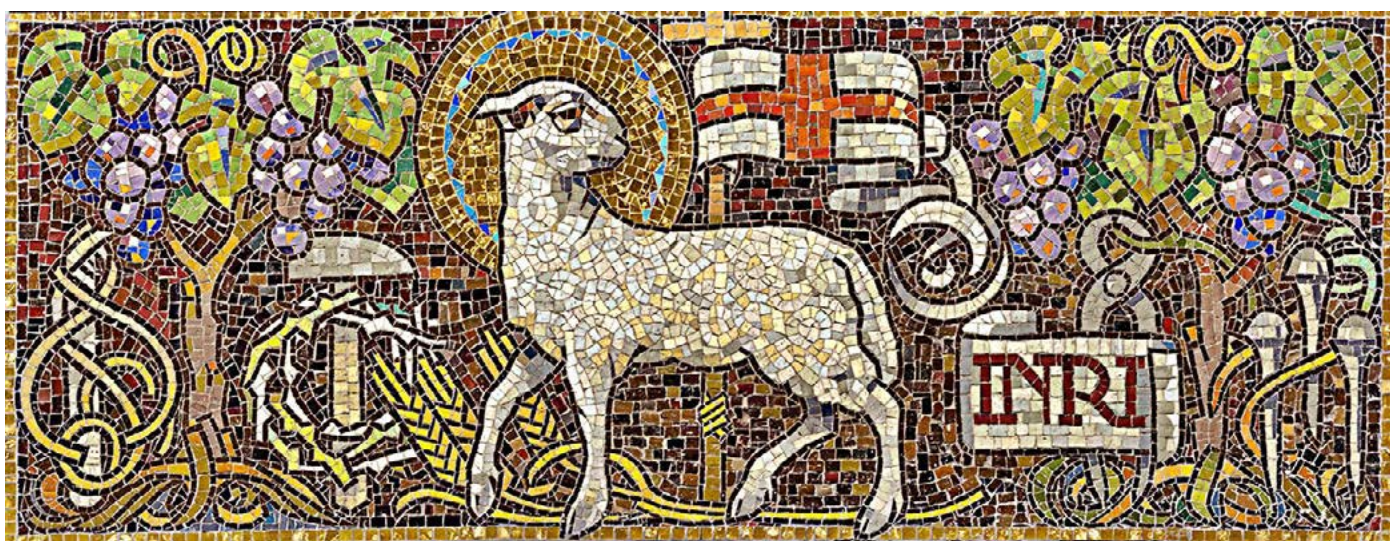
WIELKANOC 2024

CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAŁ

Jezus, aby krwią swoją uświęcić lud, poniósł mękę poza miastem. Również i my wyjdźmy do Niego poza obóz, dzieląc z Nim Jego urągania. Nie mamy tutaj trwałego miasta, ale szukamy tego, które ma przyjść. Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają Jego imię (...). Bóg zaś pokoju, który na mocy krwi przymierza wiecznego wywiódł spośród zmarłych Wielkiego Pasterza owiec, Pana naszego Jezusa, niech was uzdolni do wszelkiego dobra, byście czynili Jego wolę, sprawując w was, co mile jest w oczach Jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu chwała na wieki wieków! Amen. [Hbr 13,12-15.20-21]

złożonej za nas wypełnia się cała prawda tego znaku. Jego Krew wylana została za nas. Dzięki tej krwi ocaliliśmy z zagłady i możemy wyjść z niewoli. Możemy cieszyć się życiem wybranych przez Boga. Jesteśmy przez tę krew dziećmi Ojca Niebieskiego.

Pascha Jezusa przekracza jednak Paschę Żydów w tej najważniejszej prawdzie, iż Jezus, który został zabity jak baranek w ofierze po trzech dniach zmartwychwstał. Tu dopiero objawia się cała prawda o naszym zbawieniu. Ono nie kończy się wybawieniem z niewoli tu na ziemi, ale daje wybawienie od niewoli ziemskiej – nadzieję naszego zmartwychwstania

List do Hebrajczyków jest wyjątkowym pismem Nowego Testamentu. Jego nieznany nam z imienia autor dokonuje ponownego odczytania całej historii zbawienia patrząc z perspektywy spotkania z Jezusem i zawierzenia Jemu. Pismo to z natchnienia Ducha Świętego pokazuje jaki jest sens dziejów. Od początku, od stworzenia świata aż po kres historii, gdy Pan Jezus powróci na ziemię i zamknie czas. W samym centrum dziejów świata jest Pascha Jezusa. Do niej wszystko zmierza i od niej wszystko na nowo się zaczyna.

Słowo „pascha” oznacza przejście. Dla Żydów Pascha była świętem, w którym na nowo przeżywali wyjście narodu z niewoli egipskiej, przejście przez pustynię i wejście do Ziemi Obiecanej. Rokrocznie każdy wierzący Żyd w święto Paschy wychodzi z niewoli, aby wybierać życie wolnego człowieka – powołanego przez Boga do zbawienia. Szczególnym znakiem świętowania Paschy dla Żydów jest składanie w ofierze baranka. Przy wyjściu z niewoli egipskiej krew baranka paschalnego ocaliła pierwotnych Izraelitów od śmierci z ręki anioła, który zabijał wszystko co pierwotne w ziemi egipskiej. Ta ostatnia plaga rzucona na Egipcjan przez Pana Boga zmusiła faraona do zgody na wyjście Żydów z niewoli. W ten sposób krew baranka paschalnego stała się znakiem zbawienia dla Izraela i zguby dla niewolących go Egipcjan.

Pan Jezus został ukrzyżowany w święta paschalne. Został zabity jak prawdziwy baranek paschalny. W jego ofierze

i życia na wieki w domu Ojca. Tę właśnie prawdę świętujemy każdego rok w Wielkanoc. Rokrocznie stajemy pod Krzyżem Jezusa, wchodzimy do pustego grobu i spotykamy Go żywego, aby nasza wiara ożyła. Przyjmujemy Jego Ducha, którego nam posyła, abyśmy mogli na co dzień żyć Jego życiem.

Autor biblijnego „Listu do Hebrajczyków” powyżej zacytowanymi słowami zachęca nas do świętowania Paschy. Obchód Świąt Wielkanocnych rozpoczyna się od Wigilii Paschalnej i trwa aż do niedzieli Zesłania Ducha Świętego. Ten długi odcinek czasu, który każdego roku przeżywamy jest dany nam w liturgii jako szczególny czas pogłębiania naszej wiary. Ona opiera się na prawdzie, że dzięki krwi Chrystusa wylanej na krzyżu i przez Jego zmartwychwstanie zostają nam odpuszczone grzechy, które wpędziły nas w niewolę śmierci. Możemy więc żyć nadzieją i oczekiwać wypełnienia się Jezusowej obietnicy, że zmartwychwstaniemy i będziemy żyć na wieki w Królestwie Bożym. Dzięki wierze nasze życie nabiera sensu i prawdziwej głębi. Nie jest bowiem tylko drogą ku śmierci, ale staje się przygotowaniem do życia na wieki z Bogiem.

Na czas świętowania tajemnicy naszego zbawienia przyjmijcie więc, Drodzy Czytelnicy „Głosu Arki Pana”, życzenia, aby wiara Wasza się pogłębiła przez spotkanie z Jezusem w Święta Jego Zmartwychwstania.

Ks. Jerzy Czerwień

UZDROWIĆ TO, CO PORANIONE...

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE: 17 - 20 MARCA 2024
GŁOSI KS. WOJCIECH KOZŁOWSKI CM

NIEDZIELA, 17.03.2024

Msze Święte z kazaniem rekolekcyjnym:

18.00 (w sobotę) 6.30; 8.00; 9.30; 11.00; 12.30;
17.30; 19.00

Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym:

16.00 po nich Msza bez kazania

PONIEDZIAŁEK, 18.03.2024

Msze Święte z kazaniem rekolekcyjnym:

6.30; 8.00; 9.30; 18.00

Nauka rekolekcyjna bez Mszy Świętej:

19.30

WTOREK, 19.03.2024

Msze Święte z kazaniem rekolekcyjnym:

6.30; 8.00; 9.30; 18.00

Nauka rekolekcyjna bez Mszy Świętej:

19.30

ŚRODA, 20.03.2024

Msze Święte z kazaniem rekolekcyjnym:

6.30; 8.00; 9.30; 18.00; 19.30

Ofiara składana na Mszach Świętych w środę będzie przeznaczona na dzieła Zgromadzenia Misji

CHRYSTUS PRAWDZIWIE ZMARTWYCHWSTAŁ! ALLELUJA!

WIELKANOC 2024

Jezus, Światłość Świata zmartwychwstając zwyciężył ciemność, grzech i śmierć.
Jak Maria Magdalena stając przy „pustym grobie” jesteśmy świadkami życia,
które wyzwala się z okowów beznadziei, smutku i śmierci.
W Nim zajaśniała nam nadzieja życia wiecznego.

Dzieląc się radością ze Zmartwychwstania Pańskiego życzymy sobie, aby ta radość
stała się źródłem naszej głębokiej wiary, miłości i nadziei,
że Ten, który jest życiem, da nam życie, które się nigdy nie kończy.
Niech Jego pokój napęlnia nasze serca, a łaska rozświecła mroki codzienności.
Niech tajemnica Paschy Chrystusa umocni nas w przekonaniu, że tylko miłość
jest zwycięska i twórcza!

Zespół Redakcyjny
„Głosu Arki Pana”

28 MARCA – 15 CZERWCA 2024 R.

KONGRES EUCHARYSTYCZNY W ARCHIDIECEZJI KRAKOWSKIEJ

PRZED TAK WIELKIM SAKRAMENTEM...

W dniach od 8 do 15 września 2024 roku, w leżącej na równiku stolicy Ekwadoru, Quito, odbędzie się 53. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny. Kongres Eucharystyczny ma charakter wielowymiarowy i odbywa się w skali międzynarodowej, jak również w wymiarze krajowym, diecezjalnym oraz parafialnym, a w każdym wypadku ma za zadanie umocnienie i odnowienie więzi człowieka wierzącego z Chrystusem obecnym realnie w sakramencie Eucharystii.

Osiągnięcie tego celu będzie możliwe przez świadome uczestniczenie we Mszy św., przez indywidualną i wspólnotową adorację, a także przez pogłębienie wiedzy teologicznej na temat prawdziwej obecności Jezusa Chrystusa w Eucharystii. Niezwykle ważnym celem jest też danie konkretnego znaku dla tych, którzy są poza Kościołem, że my wyznajemy wiarę w realną obecność Jezusa Chrystusa w Eucharystii. Temu będzie służyć pobożne uczestnictwo procesjach eucharystycznych i koncertach uwielbienia. Będą one publicznym wyznaniem wiary. Kongres ma zatem umocnić i odnowić naszą więź z Chrystusem obecnym w Eucharystii. Jego idea zrodziła się we Francji na początku XIX w. Pierwszy kongres odbył się bowiem w 1881 r. w Lille, a jego hasłem stały się słowa: „Społeczne królestwo Chrystusa”. Według przekazów w wydarzeniu uczestniczyło 8 tys. osób. Z czasem Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny wpisał się na stałe do kalendarza życia Kościoła katolickiego. Bez względu na upływ czasu, cel pozostał ten sam: połączenie elementu duchowego w postaci Mszy św., adoracji Najświętszego Sakramentu i procesji eucharystycznych z refleksją teologiczną na temat roli wiary katolickiej we współczesnym świecie. To wszystko po to, aby powrócić do korzeni i rozbudzić w katolikach wiarę w Jezusa Chrystusa.

53 Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny w Ekwadorze

Temat kongresu w Quito „Braterstwo dla uzdrowienia świata” zainspirowały słowa z Ewangelii: „Wy wszyscy braćmi jesteście” (Mt 23,8). Przypomina on o aktualnym doświadczeniu synodalnym Kościoła, wezwanego do stawiania się miejscem braterskiego włączania, wspólnej przynależności i gościnności. Metropolita Quito, abp Alfredo Espinoza Mateus zapowiedział, że kongres skoncentruje się wokół Najświętszego Serca Jezusa, któremu poświęcony jest Ekwador. To właśnie w 2024 roku obchodzona jest 150. rocznica tego aktu poświęcenia. Jak zapewniają organizatorzy, stolica Ekwadoru otworzy swe podwoje dla wszystkich, by stać się wielkim miastem eucharystycznym. Poprzedni Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny odbył się na Węgrzech w 2021 roku z udziałem papieża Franciszka, który odprawił Mszę św. na jego zakończenie. W Polsce Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny odbył się tylko raz – we Wrocławiu w 1997 r. z udziałem Papieża Jana Pawła II.

Wszyscy jesteście zaproszeni, aby zjednoczyć się w tym wielkim spotkaniu braterstwa odkupionego i uzdrowionego przez bezgraniczną miłość Chrystusa, Światła, które „nadaje nowy kierunek ludzkości”. Odtąd Bóg jednoczy swój lud od wschodu aż do zachodu słońca. Tam, gdzie grzech sprawił, że nie rozpoznajemy się nawzajem jako bracia, celebrowanie Eucharystii sprawia, iż stajemy się dziećmi jednego Ojca zasiadającymi przy tym samym stole.

Kongres Eucharystyczny w Archidiecezji Krakowskiej

Duchowym przygotowaniem do Kongresu w Quito będzie przeżywanie w sposób szczególnie głęboki tajemnicy błogosławionej obecności Chrystusa pośród

nas i dla nas podczas Kongresu Eucharystycznego w Archidiecezji Krakowskiej w dniach od 28 marca do 15 czerwca 2024 roku. „Pragniemy, aby Kongres Eucharystyczny stał się wielką wspólną modlitwą całego Ludu Bożego naszej Archidiecezji – kapłanów, sióstr zakonnych, osób konsekrowanych i wiernych świeckich wszystkich stanów i każdego wieku. Zainaugurujemy go Mszą świętą Krzyżma sprawowaną przez kapłanów w poranek Wielkiego Czwartku, a zakończymy ponad dwa i pół miesiąca później, w połowie czerwca. Niech będzie to dla nas wszystkich błogosławiony czas dziękowania Panu Bogu za to, że Jego Jednorodzony Syn, który stał się Człowiekiem, jest nieustannie pośród nas, karmiąc nas sobą, abyśmy nie ustali w drodze i aby nie ustała nasza wiara” – napisał metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski zapraszając wiernych do duchowego przygotowania na to niezwykle wydarzenie. Hasłem Kongresu są słowa Pana Jezusa „Jestem z wami”. Zawierają one przesłanie do ludzi, że Jezus, Bóg-Człowiek jest z nami „wczoraj i dziś ten sam na wieki”. „Jestem z Wami” oznacza także i tę niezwykle pocieszającą dla nas ludzi prawdę, że motywem obecności Jezusa wśród nas jest Jego miłość. – Rozważając je,

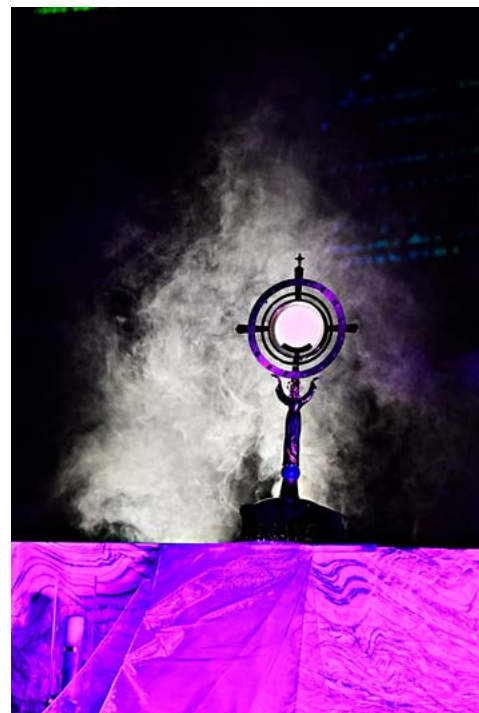
będziemy chcieli umacniać nasze więzy z Kościołem, który jest naszą Matką. Kościół rodzi się bowiem z Eucharystii i Eucharystią żyje poprzez każdą sprawowaną Mszę św. – napisał Metropolita.

Archidiecezjalny Kongres Eucharystyczny zainaugurowany zostanie w Wielki Czwartek podczas Mszy świętej Krzyżma w Sanktuarium św. Jana Pawła II na krakowskich Białych Morzach i potrwa do 15 czerwca. Przez nieco ponad dwa miesiące będzie można włączyć się w wiele wydarzeń, skierowanych do wiernych i różnych środowisk. W przypadku rodzin będzie to m.in. uczestnictwo w peregrinacji relikwii bł. Rodziny Ulmów (6 – 13 kwietnia 2024). Wieczory modlitewno – formacyjne to propozycja dla kapłanów. W programie Kongresu Eucharystycznego znalazły się też sympozjum, adoracje, spotkania połączone z głoszeniem świadectw czy koncerty uwielbieniowe. We wszystkich parafiach Archidiecezji Krakowskiej w wyznaczone niedziele księży głosić będą homilie poświęcone tajemnicy Eucharystii. Nie zabraknie też propozycji dla młodzieży i dzieci. Te inicjatywy dopełniane będą przez działania w mediach Archidiecezji Krakowskiej oraz na stronie internetowej kongresu: <https://eucharystyczny.diecezja.pl/>. W skali całej archidiecezji ważnym wydarzeniem będzie oczywiście zakończenie kongresu, zaplanowane na 15 czerwca, a doprowadzą do niego

takie uroczystości jak chociażby procesja z Wawelu na Skałkę, Boże Ciałko czy koncerty uwielbieniowe. – Jest też coś, co nazwałbym „modlitewnym Jerycho”. W piątek poprzedzający zakończenie Kongresu Eucharystycznego Archidiecezji Krakowskiej 8 czerwca 2024r. przygotujemy modlitwę adoracyjną w siedmiu kościołach Krakowa i siedmiu kościołach całej Archidiecezji Krakowskiej – powiedział dyrektor Wydziału Ogólnego Kurii Metropolitalnej w Krakowie ks. Ireneusz Okarmus – Można powiedzieć, że ten wieczór będzie wielkim uwielbieniem Pana Jezusa. Różne grupy i różne środowiska poprowadzą te modlitwy.

W Faza parafialnej księży skoncentrują się na wyjaśnianiu obecności Jezusa w Eucharystii. Zrobią to przez cykl kazań, głoszonych w miejscach swojej posługi w niedziele 14, 21, 28 kwietnia (III, IV, V Niedziela Wielkanocna) oraz na parafialnych adoracjach Najświętszego Sakramentu 12, 19, 26 maja b.r. – Po każdej niedzielnej Mszy Świętej pomodlimy się w kilkuminutowej adoracji w ciszy – mówi ks. Okarmus. – Dodatkowo w te dni aż do wieczornej Eucharystii kościoły pozostaną otwarte, aby każdy mógł przyjść na adorację Pana Jezusa. To jest najważniejsze: abyśmy na poziomie parafialnym przeżyli to wydarzenie w jak największej wspólnocie.

Pamiętajmy, że w naszej parafii Matki

Bożej Królowej Polski - Arce Pana każdy może codziennie przyjść na adorację Najśw. Sakramentu. Została ona wprowadzona w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata 22 listopada 1992 r. dekretem ks. kard. Franciszka Macharskiego i trwa do dziś w kaplicy MB Fatimskiej - „Grocie” w godzinach od 8.30 do 18.00.

Oprac. AK

KOŚCIOŁY STACYJNE 2024

CISZA DLA KRAKOWA

Już po raz ósmy w trakcie Wielkiego Postu podążymy szlakiem krakowskich Kościołów Stacyjnych. W drodze do Wielkanocy towarzyszy nam hasło "Cisza dla Krakowa".

Podobnie jak w zeszłym roku, również w tym Archidiecezja Krakowska poprzez wielkopostne pielgrzymowanie chce stworzyć szczególną przestrzeń do zatrzymania się, wyciszenia i osobistego spotkania z Chrystusem. W hałasie i pośpiechu codzienności Eucharystia i następująca po niej adoracja Najświętszego Sakramentu pomogą spojrzeć na życie Bożymi oczyma i posłuchać Jego słów skierowanych do każdego z nas indywidualnie.

Adorację Najświętszego Sakramentu będzie rozpoczynać wspólna modlitwa przeproszenia. Będzie to okazja do zastanowienia się nad swoim uczestnictwem w Najświętszej Ofierze oraz adoracji Chrystusa obecnego pod postacią Chleba, a także do wynagrodzenia za grzechy. Stanowi ona również przygotowanie do Kongresu Eucharystycznego, który odbędzie się w naszej archidiecezji w dniach 28 marca-15 czerwca.

Modlitwa w ciszy przed Najświętszym Sakramentem w każdym Kościele Stacyjnym potrwa do godz. 21. Wyjątkami będą katedra na Wawelu oraz kościół św. Wojciecha na Rynku Głównym. W tych miejscach adoracja będzie odbywać się od rana

aż do rozpoczęcia Mszy św. Natomiast w sobotę, 9 marca, po zakończeniu Eucharystii w bazylice św. Franciszka z Asyżu, zgromadzeni zostaną zaproszeni do kaplicy Arcybiskupów Krakowskich przy ul. Franciszkańskiej 3.

Wspólnota

W każdym dniu liturgii stacyjnej w modlitewnej łączności z jej uczestnikami będzie trwać jedno żeńskie zgromadzenie zakonne, które będzie powierzać Bogu nasze miasto, archidiecezję i Ojczyznę. Dostępny będzie także formularz umożliwiający przysyłanie osobistych intencji, które będą omdlane przy tej okazji. Intencje przesłane do godz. 15.00 będą otaczane modlitwą podczas wieczornej liturgii stacyjnej. Te przesłane po godz. 15.00 zostaną przepisane na kolejny dzień.

Wypełniając jedną z tradycyjnych praktyk wielkopostnych, jaką jest jałmużna, podczas Mszy św. będzie można złożyć ofiarę, która zostanie przekazana na Dom Samotnej Matki im. kard.

Karola Wojtyły w Krakowie.

Rzymska tradycja w stolicy Małopolski
Zwyczaj pielgrzymowania do Kościołów Stacyjnych jest praktykowany w Archidiecezji Krakowskiej od 2017 r. Przez cały Wielki Post (z wyłączeniem niedziel) Msze św. sprawowane są przez biskupów w różnych kościołach miasta. Świątynie zostały wybrane na podstawie analogii do rzymskich pierwowzorów, w związku z liturgią słowa lub ze względów topograficznych.

Tradycja ta narodziła się w pierwszych

wiekach chrześcijaństwa, kiedy w Rzymie podczas Wielkiego Postu wierni pod przewodnictwem papieża gromadzili się każdego dnia w innym kościele, związanym z kultem męczenników. Pierwszym rzymskim Kościołem Stacyjnym, wybranym jeszcze przez papieża Grzegorza Wielkiego, jest bazylika św. Sabiny na Awentynie. Każdego roku właśnie tam Ojciec Święty odprawia Eucharystię w Środę Popielcową.

Wielkopostne pielgrzymowanie do krakowskich kościołów stacyjnych

rozpoczęła Msza św. o godz. 16:30 w katedrze wawelskiej w Środę Popielcową. Zapraszamy do wspólnej modlitwy, a wcześniej na adorację Najświętszego Sakramentu.

Eucharystia stacyjna w Arce Pana odbędzie się w piątek 1 marca 2024 r. o godz. 18. Po Eucharystii adoracja Najśw. Sakramentu w ciszy do godz. 21.00.

**Biurowisko Prasowe
Archidiecezji Krakowskiej**

VATICAN NEWS

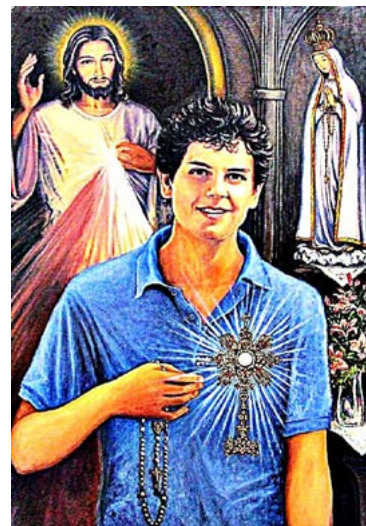
BŁ. CARLO ACUTIS SIŁĘ CZERPAŁ Z EUCHARYSTII

O Eucharystii, która była drogą do nieba jej syna opowiadała w Stanach Zjednoczonych matka bł. Carla Acutisa. Wyznała ona, że jest to bardzo ważne przesłanie dla dzisiejszego świata, w którym coraz mniej katolików wierzy w realną obecność Jezusa w Eucharystii. Najnowsze sondaże mówią, że w USA wierzy w to tylko 50 proc. katolików. „Jest to poważny problem, ponieważ Eucharystia jest centrum Kościoła katolickiego” – mówi Antonia Salzano.

Vatican News

Matka bł. Carla Acutisa prezentowała w Stanach Zjednoczonych m.in. powstający film zatytułowany „The New Manna”. Ukaże się on w przyszłym roku i opowiada m.in. o cudach eucharystycznych i realnej obecności Jezusa w Eucharystii, wykorzystując w produkcji połączenie akcji na żywo, animacji 3D i wywiadów. Skupia się także na naukowym wytłumaczeniu dziejących się cudów. Antonia Salzano podkreśla, że jej błogosławiony syn głęboko wierzył w moc sakramentów, a szczególną siłę czerpał z Eucharystii. Jak mówi, jest to ważne przesłanie na dzisiejsze czasy, ponieważ „sakrament Eucharystii działa zawsze, niezależnie od świętości kapłana i niezależnie od naszego własnego zapалу”.

Mówiąc o mocy Eucharystii przypomina, że historia przywołuje postaci ludzi, którzy przez całe lata żyli tylko Eucharystią. Wymienia wśród nich Marthe Robin, Teresa Neumann, bł. Aleksandrinę da Costa, która żyła 14 lat wyłącznie Eucharystią, a św. Mikołaj z Flüe aż 19. Przywołuje też zapewnienie Jezusa: „Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, ma życie wieczne”. Pytana, dlaczego wciąż tak trudno wierzyć podkreśla, że podobnie było w czasach Jezusa, a przecież czynił On cuda, przywracał zmarłych do życia, dokonywał niesamowitych rzeczy. Przywołuje też słowa swego błogosławionego syna, że „gdyby ludzie naprawdę rozumieli znaczenie Eucharystii, kościoły byłyby tak pełne, że trudno byłoby dostać się do środka”.

20-LECIE PRZYODROBIENIA PIERŚCIENIEM RYBAKA OBRAZU ŚW. JÓZEFA W WADOWICACH

MIŁOŚĆ JEST PIERŚCIENIEM, A PIERŚCIEŃ NIE MA KOŃCA

Św. Jan Paweł II 16 października 2003 roku, w 25 rocznicę pontyfikatu, specjalną bullą przekazał Pierścień Rybaka (Anulus Piscatoris), dla czczonego obrazu św. Józefa, drugiego patrona swego Chrztu, w kościele karmelitów bosych w Wadowicach „na Górze”. Przed dwudziestoma laty, 19 marca 2004 r. odbyła się uroczystość przyozdobienia dłoni św. Józefa papieskim pierścieniem przez kard. Franciszka Macharskiego, który rok później nadał świątyni tytuł sanktuarium św. Józefa.

SYMBOLIKA PIERŚCIENIA

Pierścień znany jest od zamierzchłych czasów. Był i jest cennym znakiem wyrażającym potęgę, zaufanie, wierność, przywiązanie, przymierze, ślub bądź przysięgę. Jedną z pieśni głosi: „Miłość jest pierścieniem, a pierścień nie ma końca”. Nośnienie pierścienia było dawniej zazdrośnie strzeżonym przywilejem, który był rzadko udzielany. Przyznawano go osobom cieszącym się wysoką pozycją społeczną, bądź szczącym się wybitnymi zasługami.

Tradycja chrześcijańska związała znak pierścienia z małżeńskimi zaślubinami oraz ze święceniami biskupimi. Pierścionki nowożeńców, zwane obrączkami małżeńskimi przez swój okrągły kształt, który nie ma początku i końca, symbolizują obejmującą całe życie miłość małżeńską, która według słów św. Pawła „nigdy się nie kończy”. Natomiast pierścień, który otrzymuje nowo wyświęcony biskup, wyraża jego zaślubiny z Kościołem, któremu od teraz jako pasterz będzie przewodził. Szczególne znaczenie posiada papieski pierścień, na którym widnieje imię papieża oraz scena połowu ryb przez św. Piotra. Pierścień ten oznacza godność papieża jako następcy św. Piotra, któremu Chrystus powierzył władzę rozstrzygania w sprawach dotyczących wiary i moralności oraz powinność umacniania chrześcijan w wierze i jedności.

Pismo Święte kilkakrotnie wspomina o pierścieniu, który wyraża szczególną władzę i potęgę. Starotestamentalny Józef syn Jakuba, który uratował Egipt przed głodem, otrzymał pierścień od faraona, kiedy wyjaśnił mu znaczenie tajemniczego snu. Czytamy w Księdze Rodzaju: „powiedział faraon Józefowi: „Oto ustanawiam cię rządcą całego Egiptu!” Po czym faraon zdjął swój pierścień z palca i włożył go na palec Józefa”. W Starym Testamencie, pierścień był więc często używany jako znak władzy i autorytetu, dawał pełnomocnictwo do podejmowania decyzji w imieniu króla. W Nowym Testamencie, pierścień często symbolizuje osobę wybraną Boga i przynależność do Boga. W Biblii, pierścień jest również symbolem małżeństwa i wierności. W Księdze Rodzaju, Abraham wręcza swojej przyszłej synowej Rebace pierścień na znak zobowiązania i przynależności do jego rodziny. Podobnie, w Księdze Przysłów, mówi się o mężu, który trzyma pierścień na palcu swojej żony jako znak ich małżeńskiego związku. Do naszych czasów przetrwał pierścień, nazywany powszechnie „Il Santo Anello” – świętym pierścieniem z katedry w Perugii, którym w tradycji i legendzie św. Józef zaślubił Maryję. Relikwia ta od wieków przyciąga

ogromne rzesze pielgrzymów, zwłaszcza tych w drodze do Asyżu, i jest dla nich skarbem, choć pisarz z Chiusi Fulvio Barni wyjaśnia, że pierścień „został wykonany z kawałka onyksu, jego wykonanie jest dość skromne i dlatego nie możemy go określić mianem prawdziwego klejnotu, ale w rzeczywistości dla wiernych jest skarbem. Jest to wartość nieoceniona. Mówię o tym, co według legendy i tradycji jest pierścieniem, za pomocą którego Maria z Nazaretu, matka Jezusa, poślubiła Józefa”. O pierścieniu św. Józefa pochodzącym od króla Dawida, a przekazywanym z pokolenia na pokolenie opowiada w J. Dobraczyński w powieści „Cień Ojca”, która została przetłumaczona na wiele języków, a którą możemy wysłuchać na audiobooku: <https://www.youtube.com/watch?v=yaPVoHgc418>

W Biblii, pierścień może również symbolizować pieczęć lub zabezpieczenie. W Księdze Daniela, opisane jest, jak król Dariusz używał swojego pierścienia do opieczętowania kamienia, którym zamykał grobowiec Lwa. Pierścień był więc symbolem ochrony i bezpieczeństwa. W niektórych przypadkach, pierścień w Biblii jest również symbolem dziedzictwa. W Księdze Powtórzonego Prawa, opisane jest, jak Mojżesz otrzymuje od Boga pierścień z pieczęcią, która symbolizuje przymierze między Bogiem a Izraelem. Pierścień jest więc znakiem dziedzictwa i obietnicy.

PAPIESKIE PIERŚCIEŃ

Wiele znaczeń biblijnej symboliki pierścienia dotyczy pierścienia, jakie na inaugurację pontyfikatu otrzymuje każdorazowo wybrany papież. A otrzymuje trzy złote (lub pozłacane) pierścienie: PIERŚCIEŃ PAPIESKI – z wyrytym na nim Herbem Papieża. Symbolizuje on potwierdzenie prawdziwej wiary i zaślubin z Kościołem. Jest znakiem urzędu i sprawowanej godności w Kościele. Noszony jest przez papieży od VII wieku. PIERŚCIEŃ RYBAKA – Pierwsza zachowana wzmianka na temat tego pierścienia pochodzi z 1265 roku i jest to pieczęć umieszczona na sygnecie noszonym przez Ojca Świętego. Widnieje na nim wizerunek św. Piotra zarzucającego z łodzi sieć. Ojciec Święty odciska tę pieczęć na ważnych dokumentach. Trzecim tego typu insygnium nazywanym pierścieniem to PAPIESKA BULLA - złota lub ołowiana pieczęć z wizerunkiem świętych Piotra i Pawła z umieszczonym pośrodku krzyżem patriarchalnym i inskrypcjami imienia papieża oraz skrótem jego tytułu. Np., PP. „Pasterz Pasterzy” czy „Totus Tuus”. Biskupi Rzymu

tą pieczęcią pieczętują lub odciskają na plombach swoje najbardziej uroczyste dokumenty zwane bullami. Po stwierdzeniu zgonu papieża kardynał kamerling w obecności trzech innych kardynałów, łamie te pierścienie i oddaje do przetopienia. Jest to znak, że pontyfikat danego papieża dobiegł końca.

Gest przekazania prze papieża pierścienia św. Józefowi czczonemu w Jego sanktuariach jest znakiem czci i zawierzenia, symbolem miłości i wdzięczności za opiekę i otrzymane łaski. Czczony w kaliskim sanktuarium św. Józef otrzymał pierścień od wielu papieży. Od Leona XIII i św. Piusa X. a także od bł. Jana XXIII przekazany dekretem z 13 stycznia 1963 r. W 214 r. papież Franciszek ofiarując papieski pierścień do sanktuarium w Kaliszu napisał: „przez ten gest chcę okazać cześć Świętemu i zawierzyć mu siebie oraz swoje posługiwanie dla dobra Kościoła powszechnego”. W tym samym roku swój pierścień ofiarował św. Józefowi papież emeryt Benedykt XVI. Pierścień, który jest założony na palec św. Józefa w Kaliszu, to „pierścień soborowy” papieża Pawła VI.

PIERŚCIEŃ RYBAKA DLA ŚW. JÓZEFA W WADOWICACH

Idąc za przykładem swoich poprzedników św. Jan Paweł II swój Pierścień Rybaka przekazał do sanktuarium św. Józefa w Wadowicach. Obraz św. Józefa w ołtarzu głównym karmelitańskiego kościoła w Wadowicach cieszy się wielką czcią a miejsce jest ważnym ośrodkiem kultu Świętego w archidiecezji krakowskiej. Budowniczym klasztoru i jego późniejszym, wieloletnim przeorem był św. o. Rafał Kalinowski OCD. Znajdują się tu jego relikwie, można zwiedzać celę, w której żył i umarł oraz obejrzyć zgromadzone po nim pamiątki. Karmelici bosci za przykładem św. Teresy od Jezusa są szczególnie czcicielami i propagatorami kultu św. Józefa. Św. Teresa doświadczyła szczególnej opieki św. Józefa i jemu powierzyła całe swe życie i dzieło reformy Zakonu. „Wybrałam sobie za orędownika i patrona chwalebego świętego Józefa, któremu się polecałam. Ojciec ten mój i Patron wybawił mnie i więcej mi dobrego uczynił, niż sama prosić umiałam. Nie pamiętam, bym kiedykolwiek aż do tej chwili prosiła go o jakąś rzecz, której by mi nie wyświadczył. Jest to rzecz zdumiewająca, jak wielkie rzeczy Bóg mi uczynił za przyczyną tego chwalebego Świętego. Z ilu niebezpieczeństw na ciele i na duszy mnie wybawił” (Ż 6, 6). Dla św. Rafała Kalinowskiego (1835-1907), wcześniej powstańca styczniowego i katorżnika Sybiru, budowniczego i pierwszego przeora klasztoru i kościoła w Wadowicach św. Józef był podwójnym jego patronem: za sprawą chrztu i w dokumentach cywilnych nazywał się do śmierci „Józef Kalinowski”, a w Karmelu był „Rafałem od św. Józefa”. Dzięki jego staraniom

w retabulum głównego ołtarza kościoła centralne miejsce zajął obraz św. Józefa w całej postaci z Dzieciątkiem na lewej ręce i z lilią w prawej, o wymiarach 1,30 na 2,75 m. Namalował go na zamówienie o. Rafała malarz Franciszek Bergman z Czech.

Na odpusty świętojózefowe do Wadowic o. Rafał, który nigdy nie zawiódł się na opiece św. Józefa, zawsze zapraszał znanych kaznodziejów, jego opiece zawierał swoich współpracowników, penitentów i często powtarzał, że ufność w potężnym Ojcu i Żywicielu Jezusa, świętym naszym Ojcu Józefie, [- -] ożywiana przykładem św. Matki naszej Teresy, wznosi ducha do pobożności i daje balsam słodkiej nadziei wiernym będącym w potrzebie.

Z kościołem karmelitów bosych w Wadowicach „Na Górze”, któremu patronuje św. Józef Oblubieniec NMP, od dzieciństwa był związany św. Jan Paweł II. Urodził się w Wadowicach zaledwie 13 lat po śmierci św. Rafała i jako papież wyniósł go na ołtarze, miał na drugie imię Józef i od dziecka – co sam często wspominał – uczęszczał do karmelitańskiego kościoła na Górze, by modlić się do swego Patrona. Po pierwszej komunii świętej Karol Wojtyła otrzymał w świątyni szkaplerz, który zgodnie z wolą Jana Pawła II powrócił na wadowicki Karmel w 2005 roku i znajduje się w relikwiarzu obok ołtarza z relikwiami błogosławionego Alfonsa Mazurka.

W 2003 r., z okazji srebrnego jubileuszu pontyfikatu Jana Pawła II, zakonnicy przygotowali Ojcu Świętemu wymowny podarunek – kopię łaskami słynącego w ich kościele obrazu św. Józefa, którą namalowała artystka Danuta Stryszewska, a nadto ozdobnie oprawioną księgę z życzeniami jubileuszowymi i zobowiązaniami modlitewnymi przed wizerunkiem drugiego patrona chrztu Jego Świątobliwości, podpisaną przez ponad 1500 wiernych i wspólnotę klasztorną. Ojciec Święty przyjął wymowny dar z wielką radością i nie chciał długo pozostawać dłużnikiem św. Józefa ze „swojej” wadowickiej „Górki”. Odwzajemnił otrzymany dar darem jeszcze wymowniejszym - bullą z 16 października 2003 r. przekazał św. Józefowi swój papieski pierścień.

Biorąc pod uwagę ustawicznie wzrastający kult św. Józefa w kościele Karmelitów Bosych w Wadowicach i jego oddziaływanie na całą okolicę, kard. Franciszek Macharski, arcybiskup metropolita krakowski, dekretem z dnia 19 marca 2005 r. podniósł tenże kościół do rangi sanktuarium św. Józefa w archidiecezji krakowskiej. Decyzję tę Kardynał ogłosił osobiście na zakończenie Eucharystii, której w otoczeniu kilku biskupów przewodniczył u wadowickich karmelitów bosych.

UROCZYSTOŚĆ NALOŻENIA PIERŚCENIA

Obraz św. Józefa u Karmelitów Bosych w Wadowicach przyozdobiony został papieskim Pierścieniem Rybaka Ojca Świętego Jana Pawła II podczas uroczystości 19 marca 2004 r. której przewodniczył ks. kardynał Franciszek Macharski w asyście 4 biskupów i z udziałem ponad stu kapłanów i ogromnej rzeszy wiernych. Odczytano bullę Ojca Świętego, w której papież m.in. ukazuje rolę św. Józefa: „który z miłością opiekował się Maryją i z radością poświęcił się wychowaniu Jezusa Chrystusa, także dziś strzeże i osłania mistyczne Ciało Odkupiciela, Kościół, którego figurą i wzorem jest Najświętsza Dziewica” i przypomniał swój związek z rodzinnym miastem i kościołem Karmelitów Bosych „na Górze”. Podkreślił także, że inspiracją do tego gestu ofiarowania pierścienia był bł. Jan XXIII, „który w roku inauguracji Soboru Watykańskiego II podarował swój papieski pierścień dla przyozdobienia dłoni św. Józefa na obrazie czczonym w kolegiacie w Kaliszu, pisząc dalej: ofiaruję w roku srebrnego jubileuszu mojego Pontyfikatu pierścień

papieski dla podobnego przyozdobienia obrazu Żywiciela Syna Bożego w wadowickim kościele karmelitańskim. Dar ten przekazuję na ręce o. prowincjała Szczepana T. Praškiewicza OCD. Niechaj ten pierścień, symbol oblubieńczej miłości, jaki zostanie uroczystie nałożony na dłoń św. Józefa w wadowickim obrazie, przypomina Jego czcicielom, że Opiekun Świętej Rodziny to „Mąż sprawiedliwy, posiadający nade wszystko wyraźne rysy oblubieńca, który do końca pozostał wierny wezwaniu Bożemu (...) i był powiernikiem tej samej miłości, mocą której Ojciec Przedwieczny przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa” (Redemptoris Custos, nr 1;17-18). A Karmelici Bosi, wierni stróże wadowickiego kościoła, przyjmując moją wdzięczność za to wszystko, co od najmłodszych lat otrzymałem od karmelitańskiej szkoły duchowości, niechaj za przykładem swej św. Matki Teresy od Jezusa kontemplują w św. Józefie doskonały wzór zażyłości z Jezusem i z Maryją, Patrona modlitwy wewnętrznej i nieustrudzonej służby braciom (por. Księga Życia, 6,6-8; 33,12). Niech św. Józef wyprasza Kościołowi i światu oraz swoim czcicielom w wadowickim wizerunku błogosławieństwo Ojca i Syna i Ducha Świętego”.

Ks. kard. Franciszek Macharski w wygłoszonej homilii powiedział, że pierścień ten nie jest prezentem, ale jest znakiem i przypomnieniem dla wiernych „znakiem uznania, szczególnej miłości, umiłowania, związania się Ojca Świętego z tą ziemią oraz radosną chwilą dla Kościoła krakowskiego”. Sanktuarium św. Józefa w Wadowicach jest obok Kalisza, Siedlec i Prudnika, ważnym miejscem kultu na mapie Polski. Tu bowiem wpatrzeni w przykład św. Józefa, wzrastali do świętości o. Rafał Kalinowski i Karol Wojtyła – św. Jan Paweł II i cała rzesza wiernych czcicieli św. Józefa, który sprawia, że za Jego wstawiennictwem, Pan Bóg przyozdabia nas nie tylko pierścieniem wytrwałości w dobrem ale wyjednuje nam błogosławieństwo Ojca i Syna i Ducha Świętego! Niech zatem – jak napisał św. Jan Paweł II „ten pierścień, symbol oblubieńczej miłości, jaki został uroczystie nałożony na dłoń świętego Józefa w wadowickim obrazie, przypomina Jego czcicielom, że Opiekun Świętej Rodziny to »Mąż sprawiedliwy, posiadający nade wszystko wyraźne rysy oblubieńca, który do końca pozostał wierny wezwaniu Bożemu”.

Oprac. TAJ

80 ROCZNICA ZAMORDOWANIA PRZEZ NIEMCÓW RODZINY ULMÓW (24.03.1944)

ŚWIĘCI Z SĄSIEDZTWA

24 marca 1944 r. za ratowanie swoich żydowskich sąsiadów w Markowej na Podkarpaciu niemieccy okupanci w wyniku donosu zamordowali rodzinę Ulmów. W masowej egzekucji zginęły: dwie córki sąsiadów Ulmów - Goldmanów: Golda (Genia) Gruenfeld oraz Lea Didner wraz ze swoim małym dzieckiem oraz trzech braci Szallów, ich ojciec Saul Szall oraz kolejny mężczyzna z rodziny Szallów. Następnie na oczach dzieci Ulmów rozstrzelano Józefa i jego żonę Wiktorię, która była w siódmym miesiącu ciąży. Na końcu zabito dzieci - ośmioletnią Stanisławę, sześcioletnią Barbarę, pięcioletniego Władysława, czteroletniego Franciszka, trzyletniego Antoniego i półtoraroczną Marię.

W 1995 r. Wiktor i Józef Ulmowie zostali uhonorowani pośmiertnie tytułem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata. W 2016 r. otwarto w Markowej Muzeum Polaków Ratujących Żydów im. Rodziny Ulmów. 10 września 2023 roku, po trwającym 20 lat procesie beatyfikacyjnym rodzina została beatyfikowana. Uroczystości przewodniczył i homilię wygłosił Marcello Kard. Semeraro:

1. Przed chwilą wysłuchaliśmy słów Jezusa na zakończenie przypowieści o miłosiernym Samarytaninie: «Idź, i ty czyn podobnie» (Łk 10, 37). Wiadomo, że Józef i Wiktor i Ulmowie poświęcili szczególną uwagę temu fragmentowi Ewangelii św. Łukasza, podkreślając na czerwono tytuł na rodzinnej Biblii i umieszczając przy nim swoją adnotację «Tak».

Jak napisał św. Jan Paweł II, przypowieść o człowieku, który wpadł na zbójców, opowiada o cierpieniu zdolnym «wyzwalać w człowieku miłość, ów właśnie bezinteresowny dar z własnego „ja” na rzecz innych ludzi». Ta miłość jest sercem naszej dzisiejszej uroczystości. Byłoby błędem, gdyby dzień beatyfikacji rodziny Ulmów posłużył jedynie przywołaniu na myśl terroru i okrucieństw dokonanych przez ich oprawców, nad którymi ciąży już osąd historii. Chcemy natomiast, aby dzisiejszy dzień był dniem radości, ponieważ słowa Ewangelii spisane na papierze stały się dla nas przeżywaną rzeczywistością, która

jaśniej w chrześcijańskim świadectwie małżonków Ulmów i w męczeństwie nowych Błogosławionych.

W 1942 roku Józef i Wiktor i Ulmowie otworzyli drzwi swojego domu i przyjęli ośmioro Żydów przesładowanych przez niemiecki reżim nazistowski. Dzisiaj, wraz z nowymi Błogosławionymi, pragniemy również przypomnieć ich imiona. Byli to: Saul Goldman z synami Baruchem, Mechelem, Joachimem i Mojżeszem oraz Golda Grünfeld i Lea Didner z małą córką Reszlą. Ten gest Józefa i Wiktorii był wyrazem posłuszeństwa przykazaniu Bożemu. Było to «tak» dla woli Bożej. Ich dom stał się tą gospodą, w której był goszczony i doświadczony opieki pogardzany, odrzucony i śmiertelnie ranny człowiek. Dzięki temu mógł on dalej żyć. W rzeczywistości, bez opiekuńczej troski, człowiek zawodzi: troska jest bardzo ważną częścią człowieczeństwa, bowiem czyni istnienie właśnie ludzkim.

Za ten gest gościnności i troski – jednym słowem: miłosierdzia wypływający ze szczerej wiary, małżeństwo Ulmów wraz z dziećmi zapłacili najwyższą cenę męczeństwa: ich życie było cenną monetą, którą przypieczętowali bezinteresowności całkowitego daru z siebie samego w imię miłości.

2. Aby w pełni zrozumieć heroiczną decyzję Józefa i Wiktorii, należy przyjrzeć się duchowej drodze, jaką przebyli do tego momentu. Poczynając od ich charakterów: Józef uczciwy,

pracowity i chętny do niesienia pomocy ludziom; Wiktoria serdeczna, łagodna, wrażliwa na potrzeby innych. A następnie ich nieustanny wzrost w miłości Pana Boga i bliźniego, pomiędzy działalnością parafii a wiejskim życiem w Markowej. Również i my nie możemy nie odczuć ujmującej mocy ich chrześcijańskiego świadectwa, które przekazali swoim

dzieciom: ośmioletniemu Stanisławowi, siedmioletniej Barbarze, sześćioletniemu Władysławowi, czteroletniemu Franciszkowi, trzyletniemu Antoniemu i dwuletniej Marii, a nawet najmłodszemu dziecku, które przychodziło na świat w chwilach męczeńskiej śmierci matki. Szczególna wymowa dzisiejszej beatyfikacji polega także na tym, że do chwały ołtarzy zostaje wyniesiona cała rodzina, połączona nie tylko więzami krwi, ale także wspólnym świadectwem danym Chrystusowi aż do ofiary własnego życia.

Nowi Błogosławieni uczą nas przede wszystkim przyjmowania Słowa Bożego i codziennego dążenia do pełnienia woli Bożej. Ulmowie jako rodzina słuchali tego Słowa Bożego w niedzielnej liturgii, a następnie kontynuowali jego medytację w domu, co widać w czytanej i podkreślanej przez nich Biblii. Jak już wspomniałem, bardzo znaczące jest słowo «tak» odręcznie napisane przy przypowieści o miłosiernym Samarytaninie, a także podkreślenie zdania, w którym Jezus wzywa do miłowania nawet własnych nieprzyjaciół (Mt 5, 46). W ten sposób wysłuchane Słowo Pana, dzień po dniu kształtowało ich odważny program życia.

Doskonale zadziałała w nich uświęcająca łaska Chrztu, Eucharystii i innych sakramentów, wśród których jasno ukazuje się piękno i wielkość sakramentu Małżeństwa. Dlatego żyli w świętości nie tylko małżeńskiej, ale również rodzinnej. Może mieć zastosowanie do nich starożytna definicja św. Jana Chryzostoma, który mówił o domu jako o małym Kościele podobnie jak Sobór Watykański II w Konstytucji dogmatycznej o Kościele nazwie go «Ecclesia domestica», «Kościołem domowym», któremu Pan Bóg udzielił wszystkich darów swojej łaski do tego stopnia, że uczynił go znakiem i wcieleniem całego Ludu Bożego.

Dom Ulmów stał się miejscem «świętości z sąsiedztwa», jak

nazywa to Papież Franciszek w adhortacji apostolskiej *Gaudete et exsultate* o powołaniu do świętości w świecie współczesnym, kiedy pisze: «Lubię dostrzegać świętość w cierpliwym ludzie Bożym: w rodzicach, którzy z wielką miłością pomagają dorastać swoim dzieciom, w mężczyznach i kobietach pracujących, by zarobić na chleb... W tej wytrwałości, aby iść naprzód, dzień po dniu, widzę świętość Kościoła walczącego. Jest to często „świętość z sąsiedztwa”, świętość osób, które żyją blisko nas i są odbłaskiem obecności Boga, albo, by użyć innego wyrażenia, są „klasą średnią świętości”» W świadectwie i męczeństwie Ulmów i ich dzieci odkrywamy na nowo wielkość rodziny, miejsca życia, miłości i płodności. Odkrywamy na nowo wielkość misji, jaką Stwórca powierzył małżonkom i powtarzamy słowa św. Jana Pawła II, które skierował do rodzin w 1994 roku:

W męczeństwie nowych Błogosławionych szczególnie sugestywną rolę odgrywa maleńkie dziecko, które Wiktoria nosiła w swoim łonie, przychodzące na świat w bolesnych chwilach rzezi matki. Chociaż nie miało ono jeszcze imienia, dzisiaj nazywamy je Błogosławionym. Ta beatyfikacja ma bardziej aktualne przesłanie niż kiedykolwiek: chociaż nigdy nie wypowiedziało żadnego słowa, dzisiaj to małe niewinne dziecko, które razem z aniołami i świętymi w raju wyśpiewuje chwałę Bogu

w Trójcy Jedynej, tutaj na ziemi woła do współczesnego świata, aby przyjął, kochał i chronił życie od chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci, zwłaszcza życie bezbronných i zepchniętych na margines. Ten jego niewinny głos chce wstrząsnąć sumieniem społeczeństwa, w którym szerzą się aborcja, eutanazja i pogarda dla życia, postrzeganego jako ciężar a nie dar. Dlatego rodzina Ulmów zachęca nas do reagowania na tę «kulturę odrzucenia», którą potępia Papież Franciszek, kiedy mówi: «Odrzucamy nadzieję: nadzieję dzieci, które przynoszą nam życie pozwalające nam iść naprzód, i nadzieję tkwiącą w korzeniach, które mają osoby starsze. (...) To nie jest problem takiego czy innego prawa, to jest problem odrzucenia».

Marcello Kard. Semeraro
Prefekt Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych

OBRONA KRZYŻA NOWOHUCKIEGO 27 KWIETNIA 1960 R.

„KARŁY POD KRZYŻEM”

Zbliża się kolejna, ważna dla mieszkańców Nowej Huty, rocznica obrony Krzyża Nowohuckiego 27 kwietnia 1960 r.

Długa historia Krzyża Nowohuckiego rozpoczyna się w momencie, gdy po wieloletnich staraniach parafia bieńczycka uzyskała zezwolenie na budowę pierwszego kościoła w Nowej Hucie u zbiegu ulic Marksa i Majakowskiego. 17 marca 1957 r. z kaplicy w Bieńczykach procesjonalnie na plac budowy przyniesiono Krzyż, który po poświęceniu przez abpa Eugeniusza Baziaka stanął na placu budowy jako znak, że miejsce to jest

poświęcone Bogu. Gdy parafia zaczęła zagospodarowanie placu pod budowę komunii cofnęli zezwolenia i odebrali plac wraz ze zgromadzonymi tam materiałami budowlanymi i przekazali go pod budowę szkoły tzw. „tysiąclatki”. Urzędnicy wydali też polecenie usunięcia Krzyża. Gdy 27 kwietnia 1960 r. zwerbowania ekipa zaczęła wykopywać Krzyż mieszkańcy Nowej Huty stanęli w jego obronie. Doszło do rozruchów i walk ulicznych między milicją a mieszkańcami, którzy wystąpili w obronie Krzyża.

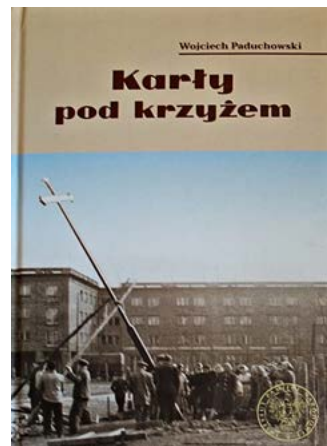
Po ponad 60 latach wydarzenia te doczekały się historycznego opracowania przez Instytutu Pamięci Narodowej w Krakowie. Autorem dzieła pt. „Karły pod krzyżem” liczącego prawie 600 stron jest Wojciech Paduchowski doktor nauk humanistycznych, pracownik oddziału IPN w Krakowie. Autor w oparciu o źródła znajdujące się w zasobach IPN oraz innych instytucji zrekonstruował przebieg wydarzeń z dnia 27 kwietnia 1960 r. Recenzent dzieła Maciej Gach podkreśla, że były to największe zamieszki na tle religijnym w PRL, które do historii przeszły jako „walka o krzyż nowohucki”. Przedstawiając zarówno gwałtowne walki uliczne w Nowej Hucie, jak i decyzje podejmowane w zaciszu gabinetów, autor nakreślił kontekst protestu i opisał jego bezpośrednią przyczynę. Szczegółowo opisał biografie wybranych bohaterów wydarzeń, a także skalę represji, które dotknęły uczestników protestu i ich rodziny. Ważnym elementem opisu jest reakcja na wydarzenia nowohuckie różnych środowisk i osób oraz kontekst powstającego mitu i rodzącej się pamięci o obronie krzyża w Nowej Hucie. Pracę uzupełniają kalendaria i aneksy źródłowe, poszerzające perspektywę protestu z 1960 r. Załączono też wykaz osób sądzonych przez komunistyczny wymiar sprawiedliwości oraz listę adwokatów, którzy bronili oskarżonych. W książce wykorzystano bogaty materiał zdjęciowy pochodzący przede wszystkim ze zbiorów IPN.

Jednak najważniejszym aspektem książki – pisze recenzent – jest próba odpowiedzi na pytanie – z jakich powodów mieszkańcy Nowej Huty masowo wyszli protestować w obronie krzyża? Aby zrozumieć meritum walki o krzyż nowohucki, historyk

zapoznaje nas z kontekstem społecznym Nowej Huty. Jak wiadomo, miała ona symbolizować nową Polskę, stać się wzorcowym miastem socjalistycznym, gdzie człowiek będzie pozbawiony wszelkich „przesądów i obciążeń religijnych”. Wojciech Paduchowski przybliżył nam badania socjologiczne – dotyczące światopoglądu nowohuckich rodzin. Dowiadujemy się, że bardzo ważną rolę w ich życiu odgrywały wzorce wyniesione z rodzinnego domu. Rodziny wierzące stanowiły dziewięćdziesiąt procent, przy czym ponad połowa określała się jako głęboko wierząca i gorliwie praktykująca.

Karły pod krzyżem to coś więcej, niż tylko książka o wydarzeniach sprzed sześćdziesięciu lat. To praca, która pokazuje nam istotę tego jak państwo komunistyczne traktowało w rzeczywistości zwykłych ludzi – uważając ich za dewotów, prostaków, nierobów czy karłów tylko dlatego, że byli osobami wierzącymi. Tylko, że przysłowiowe „karły” odniosły zwycięstwo w sprawie, o którą walczyły, stając na barkach „gigantów”, jak trafnie podsumowuje Wojciech Paduchowski.

Wojciech Paduchowski, Karły pod Krzyżem, Nowohucki kwiecień '60, Wydawnictwo IPN, Kraków 2021.

KONCERT KOŁĘD I PASTORAŁEK W SP 101

PRZYJDŹCIE, UCZCIJMY PANA!

Środa 31 stycznia była wyjątkowym dniem w Szkole 101. Rankiem tego dnia odwiedził ją niezapomniany katecheta Stojedynki, ks. dr Michał Kania – obecnie rektor Archidiecezjalnego Seminarium Duchownego w Krakowie wraz z klerykami pierwszego roku i już od rana rozpoczęli oni szkolne kołędowanie.

31 stycznia wieczorem, w przeddzień 59 – tych Urodzin Szkoły 101, został zorganizowany koncert kołęd i pastorałek, w którym wystąpili uczniowie, nauczyciele i rodzice, a także zaproszeni goście. Akompaniował wszystkim Zespół Trzy Światy w składzie: Ilona Ring – mama ucznia klasy 2, a zarazem absolwentka SP 101 - obój, Andrzej Kosiorowski, nauczyciel fizyki - gitara oraz Sebastian Klimczyk, uczeń klasy 5 - perkusja. Koncert rozpoczął się łacińską pieśnią „Venite Adoremus”, słowami, które w polskim przekładzie brzmią:

Przybądźcie wierni, weseli, triumfujący
Przyjdźcie, przyjdźcie do Betlejem
Narodzonego zobaczcie Króla Aniołów.
Przyjdźcie, uczcijmy. Przyjdźcie, uczcijmy.
Przyjdźcie, uczcijmy Pana.

Tak też się stało - na koncert przybyło ponad 300 osób. Został on pomyślany jako wspólne kołędowanie wraz laureatami szkolnego konkursu oraz z zaproszonymi gośćmi. Tego wieczoru obok najpiękniejszych polskich kołęd zabrzmiały też pastorałki - te „dla aniołka” i te „od serca do ucha” oraz kołęda śpiewana przez dzieci ukraińskie w ich ojczystym języku.

Znakomicie zaprezentowali się również harcerze i zuchy ze Szczepu Bartoszewcy, ale serca wszystkich skradli seniorzy z Arki Pana z s. Janą, którzy brawurowo zaśpiewali „Pójdźmy

wszyscy do stajenki’, a następnie zachwycili laudacją na cześć Społeczności Szkoły 101 oraz wspólnie spędzanego czasu, świętowania i włączania się w życie SP 101, z okazji przypadających w dniu 1 lutego urodzin Stojedynki.

Wieczór kołęd był też okazją do podziękowania rodzinom uczniów za wyjątkową aktywność w tworzeniu wspólnoty #rodziny101silnej. Podziękowano im pięknymi Aniołami, z wyjątkową dedykacją od dyrektora SP 101, p. Anny Serafin - Gruszko:

„Wszyscy jesteście aniołami z jednym skrzydłem, możemy latać tylko wtedy, gdy obejmujemy drugiego człowieka”...

W NASZEJ PARAFII
RODZINNE KOŁĘDOWANIE

Parafialne rodzinne kołędowanie odbyło się w naszym kościele, w niedzielę 21 stycznia. Kołędowanie poprowadziły Siostry Służebniczki, chór „Arka Cantores” i schola dziecięca naszej parafii.

WSPÓLNE KOŁĘDOWANIE W SZKOŁACH

Siostry salezjanki zorganizowały wspólne kołędowanie w liceum w środę 17 stycznia, 31 stycznia koncert kolęd i pastorałek odbył się również w Szkole 101.

KONCERT KOŁĘD W ARCE PANA

Chór „Arka” oraz zaproszone chóry „Adalbertus” z parafii św. Wojciecha i „Pastores” z parafii Dobrego Pasterza wzięły udział we Mszy Świętej o 12.30 w niedzielę 28 stycznia, a po Mszy św. dały koncert kolęd i pastorałek.

MSZA ŚW. W INTENCJI KOŚCIOŁA I OJCZYZNY

28 stycznia o godz. 17.30 została odprawiona Msza św. w intencji Kościoła, Ojczyzny, Radia Maryja i dzieł przy nim powstałych.

ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO**– MATKI BOŻEJ GROMNICZNEJ**

W tym dniu zostały odprawione Msze Święte o 6.30, 8.00, 9.30, 16.00 i 18.00. Na każdej Mszy były błogosławione gromnice. Msza o 18.00 została odprawiana w blasku świec.

PIERWSZA SOBOTA MIESIĄCA

W pierwszą sobotę Msza św. wotywna o 8.00 i po niej różaniec fatimski. Odwiedziny chorych od 9.00. Po południu odbył się wieczór zawierzenia Niepokalanemu Sercu NMP. Rozpoczął się on różańcem o 17.15. Następnie została odprawiona Msza Święta o 18.00 i po niej medytacja przed Najświętszym Sakramentem, zakończona indywidualnym błogosławieństwem.

DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

2 lutego obchodziliśmy Dzień Życia Konsekrowanego. Szczególnie w tym dniu modliliśmy się za siostry i braci zakonnych oraz o nowe powołania zakonne. Msza w intencji naszych Sióstr została odprawiona o godz. 18.00.

MŁODZIEŻOWY WOLONTARIAT

W niedzielę 4 lutego Młodzieżowy Wolontariat Błogosławionego Edmunda Bojanowskiego po Mszach Świętych od 8.00 do 17.30 zapraszał na zimową herbatkę i własnoręcznie pieczone pierniczki. Poczęstunek był serwowany przy drzwiach kościoła i w sali nr 8. Zbierane ofiary zostaną przeznaczone na wakacyjny wyjazd młodzieży i działania wolontariatu.

MĘSKI RÓŻANIEC W DRODZE

W niedzielę 4 lutego po Mszy św. o godz. 12.30 wyruszył w procesji męski różaniec od naszego kościoła do Krzyża Nowohuckiego na os. Teatralnym.

INTENCJE MSZALNE NA DRUGIE PÓŁROCZE

Intencje mszalne na drugie półrocze tego roku są przyjmowane od poniedziałku 5 lutego.

ŚWIATOWY DZIEŃ CHORYCH

Z racji Światowego Dnia Chorych w sobotę 11 lutego na Mszy Świętej o 11.00 był udzielany sakrament namaszczenia chorych – sakrament umocnienia w walce z chorobą i cierpieniem.

PARAFIALNE KINO „ARKA”

W parafialnym kinie „Arka” premiera goni premierę. Pełny repertuar kina na dany miesiąc można znaleźć na stolikach z gazetami. Rezerwacja miejsc: stronadobra.pl/kinoarka.

KWESTA "ZOSTAŃ ANIOŁEM DOBROCI DLA DZIECI Z AFRYKI"

11 lutego siostry misjonarki ze Zgromadzenia Sióstr od Aniołów kwestowały w naszej parafii na rzecz budowy przedszkola dla dzieci z Nyakinany w Afryce.

NABOŻEŃSTWO CZTERDZIESTOGODZINNE PRZED WIELKIM POSTEM

12 i 13 stycznia zostało odprawione nabożeństwo czterdziestogodzinne. Te dwa dni to czas modlitwy o dobre przeżycie Wielkiego Postu i rekolekcji parafialnych dla dobrego przygotowania się do dobrego przeżycia Wielkanocy.

FATIMSKIE CZUWANIE

We wtorek 13 lutego czuwanie fatimskie było połączone z nabożeństwem czterdziestogodzinnym.

POPIELEĆ

Msze Święte z obrzędem posypania głów popiołem były odprawione 6.30; 8.00; 9.30; 11.00; 16.00; 18.00 i dodatkowo o 19.00. Ofiara zbierana na tacę w tym dniu będzie przeznaczona na pomoc ubogim.

DROGA KRZYŻOWA

W Wielkim Poście zapraszamy w każdy piątek na nabożeństwo Drogi Krzyżowej o 16.30 dla dzieci o 17.15 dla dorosłych i o 19.00 dla młodzieży.

GORZKIE ŻAŁE

w Wielkim Poście zapraszamy na nabożeństwo Gorzkich Żali z kazaniem pasyjnym o 16.00. Bezpośrednio po nich Msza Święta już bez kazania.

OFIARY SKŁADANE W TRZECIĄ NIEDZIELĘ MIESIĄCA

Ofiary złożone na tacę w trzecią niedzielę miesiąca oraz przesyłane na konto i składane w kopertach zostaną przeznaczone na inwestycje w naszej parafii – remont wejścia do kaplicy pojednania.

ŚWIĘCENIA DIAKONATU

Pragniemy poinformować, że nasz parafianin Bartosz Starowicz, który odbywa studia teologiczne w seminarium w Lublinie został dopuszczony do święceń diakonatu. Odbędą się one 4 maja tego roku. Polecamy modlitwie parafian kleryka Bartosza, wszystkich przygotowujących się do święceń i sprawę nowych powołań.

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

	ur.	chrz.
Kacper Bartosz Kapecki	06.01.2013	27.01.2024
Karol Filip Sidorowicz	15.12.2023	11.02.2024

KRONIKA ŻAŁOBNA

	ur.	zm.
1. Czesław Rzeszutek	28.08.1935	02.01.2024
2. Karolina Kleczkiewicz	28.08.1935	07.01.2024
3. Władysław Kopeć	10.10.1933	12.01.2024
4. Dioniza Filipek	05.08.1946	09.01.2024
5. Stanisław Piwowarczyk	07.11.1937	14.01.2024
6. Stanisław Chabinka	07.11.1936	09.01.2024
7. Zofia Latuszek	20.06.1932	17.01.2024
8. Krystyna Figlarz	05.11.1951	19.01.2024
9. Stanisław Wilk	08.12.1950	20.01.2024
10. Urszula Nowak	25.12.1940	19.01.2024
11. Daniel Jarosz	18.07.1987	27.12.2023
12. Józef Sokołowski	19.03.1950	23.01.2024
13. Katarzyna Grzybek	18.09.1942	23.01.2024
14. Antoni Łucek	15.10.1950	26.01.2024
15. Janina Wiśniewska	15.04.1933	28.01.2024
16. Anna Hodur	11.02.1968	30.01.2024
17. Czesław Kowalski	21.06.1955	26.01.2024
18. Krystyna Cieślak	07.06.1937	01.02.2024
19. Stanisława Dzieża	08.11.1948	05.02.2024
20. Andrzej Ileczo	05.12.1985	07.02.2024
21. Sabina Król	31.03.1963	08.02.2024
22. Stanisława Hardym	25.04.1953	11.02.2024
23. Jan Pulit	20.07.1941	09.02.2024
24. Cecylia Warchol	02.04.1951	11.02.2024

MSZE ŚWIĘTE I NABOŻEŃSTWA W ARCE PANA

Niedziele:

6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 12:30 (chrzty), 16:00, 17:30, 19:00

Święta Kościelne:

6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 16:00, 18:00

Dni Powszednie:

6:00, 6:30, 7:00, 7:30, 8:00 (grota MB Fatimskiej),
11:00 (grota MB Fatimskiej), 18:00

Spowiedź Święta - w Kaplicy pojednania:

Dni powszednie: 6:00-8:30; 16:30-18:00; w niedziele i święta:
przed Mszą św.

Pierwsze piątki: 6:00-8:30; 15:00-18:00

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

w środy o godz. 7:00 i 18:00

Nabożeństwa Fatimskie: od maja do października 13 każdego
miesiąca o godz. 18:00Odpust: I. MB Królowej Polski - 3 maja; II. Matki Bożej
Fatimskiej - 13 września

„Głos Arki Pana” jest dostępny w:

- Grocie MB Fatimskiej
- na stoliku pod organami (w niedziele)
- redakcji Głosu Arki Pana (obok wejścia na plebanię)

Biuro Podróży „GALEON”

Laureat konkursu „ODYS’2007”
za najlepszą ofertę własną
w turystyce młodzieżowej
www.galeon.krakow.pl

ZAPRASZAMY NA STRONĘ WWW

KOLONIE I OBOZY LATO '2024

MORZE

JASTRZĘBIA GÓRA + MANDORIA + HEL + SEA PARK + TORUŃ
(Żywe Muzeum Piernika)

(12 dni) turnus: 04/05.07. - 16.07.2024 r. (autokar)

Cena: 2.999,-

JEZIORA

KRASNOBROD- ROZTOCZE

GÓRY

parki wodne, zamki, jaskinie, Energylandia, KORBIELÓW,
PORONIN k/ZAKOPANEGO, KACWIN, NIEDZICA, BIESZCZADY

ZATRUDNIMY dod. WYCHOWAWCÓW-NAUCZYCIELI (b. dobre warunki współpracy)

WYCIEZKI KRAJOWE i ZIELONE SZKOŁY

(ponad 74 propozycje dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:

Muzeum Lalek i Wizyta u Wiedźmy, Karpacza Troja (osada z epoki brązu i żelaza a la Biskupin, ale większa!) + Biecz, Miasteczko Galicyjskie + skansen Nowy Sącz, Europejskie Centrum Bajki – wizyta u Koziołka Matołka, Pacanów Kurozwęki + zagroda bizonów, Ogrodzieniec + Góra Birów + Zamki Jurajskie Miniaturze + Pustynia Błędowska, Inwałd – Park Miniatur, Dinozatorland, Karawana Jurajska – Zaczarowany Las – w poszukiwaniu Jasia i Matgosi oraz Domku Baby Jagi + ognisko z pieczeniem kiełbasy i dyskoteka w remizie, Osada Indianka + Diabełski Kamień + Opactwo Cystersów w Szczyrzycu, Park Jurajski, Góry Świętokrzyskie, Oświęcim, Nowa Huta, Studio Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej, Szyndzielnia, Niepołomice Obserwatorium Astronom. ferma strusi, Izba Leśna, baczówka, Kazimierz Dolny n/ Wisłą, Czarnolas, Puławy, Baranów Sand., Pieniński Park Narodowy, zamek w Niedzicy i Czorsztynie, Spływ Dunajcem, Tatrzański Park Narodowy i Zakopane, Zamki i warownie Jury Krakowsko-Częst., Jaskinia Wierchowska, Nietoperzowa itp., Szlak Jana Pawła II, Bieszczady, Warszowa, Mazury, Wrocław, Chorzów, Szlak Piastowski (Poznań, Biskupin, Weneja, Gniezno, Ostrów Lednicki itd.), Szlak Orlich Gniazd, Częstochowa, Ojców i Pieskowa Skała, Wieliczka, Bochnia, Nowy Wiśnicz, Dębno, Tarnowskie Góry, Kotlina Kłodzka, Karkonosze itp.

Ogniska z pieczeniem kiełbasy i atrakcjami oraz programy na życzenie!

WYCIEZKI ZAGRANICZNE oraz PIELGRZYMKI

MEDZIUGORJE Ze św. Józefem Oblubieńcem

na 90. Rocznice Postawienia Krzyża na Krzyżcu
i Urodziny Mirjany Soldopielgrzymka organizowana z Redakcją "Echa Medziugorja" w dn. 12 - 19.03.2024 r.
(8 dni) szczegóły na stronie: www.galeon.krakow.pl lub telef. na końcu ogłoszenia

MEDZIUGORJE - inne terminy wkrótce

(oraz ponad 50 propozycji dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:

SŁOWACJA - Wysokie Tatry, Słowacki Raj, Orawa, baseny termalne, PRAGA i MORAWSKI KRAS, WIEDEŃ, BUDAPEST, BRATYSŁAWA, RZYM, PARYŻ i WERSAL i EURODISNEYLAND, LONDYN, WILNO, PETERSBURG, LWÓW, KAMIEŃ PODOLSKI itd. RUMUNIA, BULGARIA, CHORWACJA, ZAMKI BAWARSKIE, DREZNO, BERLIN, WŁOCHY, GRECJA, HISPANIA, RZYM, SAN GIOVANNI ROTONDO, ASYŻ, LORETO, LANCIANO, MANOPELLO, CASCIA, FATIMA, LOURDES, PARYŻ, LIEUX, NEVERS, LA SALETTE, SANTIAGO DE COMPOSTELA, MONTSERRAT, MARIAZELL, WILNO, ŚLADAMI ŚW. S. FAUSTYNY KOWALSKIEJ, sanktuaria w Polsce i Europie, NORWEGIA - Ślady św. Ołafa, ZIEMIA ŚWIĘTA i wiele innych, ciekawych pielgrzymek i wycieczek oraz programy na życzenie!

WYCIEZKI SZKOLNE i DLA FIRM, ORGANIZACJI - Polska i Europa

Zapraszamy do współpracy ORGANIZATORÓW IMPREZ
(dla grup specjalne niższe!)

ZAPISY i INFORMACJE:

Biuro Podróży „GALEON” 31-959 Kraków, os. Górali 5
czynne: pon. - piątek 10.30 - 17.00

budynek Ośrodka Kultury C.K. Norwida i Kina „Sfinks”

tel./fax: 12 642 26 20, tel. 12 684 01 48, tel. 511 440 930

e-mail: galeon@galeon.krakow.pl www.galeon.krakow.pl

Zapraszamy do wspólnych wyjazdów, pielgrzymowania i do kontaktu z nami.

21.01.2024 RODZINNE KOŁĘDOWANIE

28.01.2024 KONCERT KOŁĘD CHÓRÓW

02.02.2024 ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

03.02.2024 WIECZÓR ZAWIERZENIA

04.02.2024 MĘSKI RÓŻANIEC

